Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26087
Copyright: Admont, Benediktinerstift

de se ⁊ ido hic paruul⁹ effect⁹ aut os meu apui. q̃ siq̃s uult ñ pot⁹ sine spu.
apui os meu ofessus su ⁊ adhibui uoluntate ⁊ aditi spm p bona opatione q̃ man
data tua desidaba ⁊ scire ⁊ face. ⁊ q̃ desido aspice i me ut ñ irat⁹ pdas s; misere
re mei sic soles hi q̃ diligt nom tuu. hoc e sedm iudiciu diligentiu nom
tuu. q̃m dico miserere. dirige gressus meos q̃ nec iciat sine te possu. Mor
animi mei dirige neq uicio seducant. ⁊ q̃ tentand⁹ su dy gdia facit ñ dnet
mei ois iustitia. ⁊ q̃ difficile urit calynia. redime me a calynis hominu ut
maledictu, p maledicto ñ reddam. ⁊ custodia mandata tua. ut ñ delinqua
i lingua mea. ⁊ q̃ hec oia ñ s difficilia credenti. illumina facie tua. i.
manifesta. ⁊ ñ uelata cognitione tui ⁊ fide me illumina me seruu tuu scit
ut fide seruus sic tra sole coruscet. ⁊ te p q̃ cognouio doce ut facia iusti
ficatio es tua. ⁊ dign⁹ su cui facia q̃ de errore meo penitto ⁊ doleo p
alis. hoc e erit aquarum deduxer ocli mei ⁊ cetera q̃ ñ custodier ta ipsi
ocli q̃ iiq̃. SADE ust⁹ es dne. Sade. i. esolatio. p ma esolatio e q̃ dy
obliuisce. Seda e p punitione q̃ fit scis ubi i q̃ punitione si fideles desit
sic mali q̃ puniuntur pena tui satisfac ⁊ releuat es etna pena. Qmtu q̃ pdest
punitio boni. cu malo pena p ea psente alleuet. Ha iust⁹ ille univsalis
q̃ paulo ante de suo ⁊ calypniantiu errore dolebat. hic esolatione sua
ostendit cui iustu di iudiciu adtendentu esolatioi s ipse pene q̃s sustinet
teporales p q̃s ⁊ admissa peccata delent ⁊ pene tollunt eter ne. Vnde
cu sup de calypniis doleret. hic esolat⁹ di iudicia laudat. q̃ recta dy
alis p miam parcendo te alio p iusticia pun tepalit ne peant etnalit.
hoc iudiciu di esidant aut sic acten dolui fuder ocli lacma. s; ia ñ do
leo pot esolor i ipsis malis adtendent. O dne q̃ iust⁹ es i nata ⁊ rectu
iudiciu tuu q̃ isto eligi ho reptia q̃ iusto hic affugi q̃ sustine ipio.
rectu iudiciu e ce ñ hoc solu s; ⁊ testimonia q̃ tu mandasti iusta s. hoc e
mandasti iusticia testimonia tua ⁊ ueritate tua nimis. ⁊ q̃ testimonia
tua iusticia e ⁊ uerta. ido Zelus meus. i. amoris ñ liuoris p nimia caritate fec
me tabesce. i. defice. qre q̃ inimici tui q̃s cupiebas face amicos oblitus s
ba tua q̃ utiq; ñ debent q̃ eloq̃ tuu ignitu uehement. ⁊ ido ego ⁊
qu q; seruus tuus dilex illud. ⁊ cu hoc sit ⁊ si iuniore ⁊ despect ñ su oblit iu
stificationes tuas q̃ iusticia tua iustitia e in etnu. ⁊ lex tua uerta. Tbulatio.
cepi ñ su oblit s; nec q̃ mal e tbulatio cepi ⁊ angustia animi ñ remouer
me a mandati tui. hec qde oia me inuener s; tam mandata tua medi
tatio mea e. hoc e unicu t m remediu. hoc e mea esolatio. Vere esola
tio q̃ testimonia tua. i. martria vere s eqta ⁊ iusta iterru. ⁊ ido da m
i illi intellectu. ⁊ sic uiua. qm s eqt⁹ in etnu. Coph. C lamaui i toto
corde. Coph. i. eclusio. In hoc octonario q̃ sup angustia ⁊ tbulatione
tenebat. q̃ mali ad uenientib ad esolatione utebat. qsi ia eclus⁹ qm
q̃ refugiat. ⁊ inuen orationis medicina. ⁊ aut q̃ tbulatio ⁊ angustia ive
ner me. Clamaui i toto corde exaudi dne qd clamaui. iustificatio
nes tua requia. ⁊ ñ ad hora s; etiam clamaui ad te dne. hoc clama
ui. saluu me fac. q̃ gne saluandi. ñ solu ut requia s; ut custodia man
data tua. ⁊ ñ solu clamaui q̃ potuisset fieri i oportuno tepore s;
⁊ puenui i maitate. i. ante egru tep⁹ unde alia tis latio. Puenui i te
peste nocte ⁊ cetera. puenui maitate q̃ puer lib⁹ anni senectute
anticipat. puen q̃ tepa nocti an diluculm psumit. fuit i maitta an
tep gre q̃ xpc uen q̃ fideles expectantes clamando puenium. t